

- w drugiej części przedstawiono argument, że w niniejszej sprawie zasada dobrej wiary nie może uzasadniać stosowania przewodnika FP7 pomimo jego niewiążącego charakteru.
2. W ramach drugiego zarzutu nieważności podniesiono, że przy założeniu, iż kryteria przewodnika FP7 miały zastosowanie, zostały one zastosowane nieprawidłowo. Innymi słowy, ustalenia końcowego sprawozdania z audytu i noty debetowe przyjęte na jego podstawie są obciążone błędami w ocenie. Opierając się na tych elementach, zaskarżona decyzja jest również obciążona tymi błędami w ocenie i narusza zapisany w art. 41 Karty praw podstawowych obowiązek dokładnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2023 r. – Biogen Netherlands/Komisja

(Sprawa T-327/23)

(2023/C 286/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Biogen Netherlands BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: C. Schoonderbeek i B. Jong, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, będącej stroną pozwaną, z dnia 15 lutego 2023 r. [C(2023) 1211 (final)] przyznającej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 ⁽¹⁾ pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Dimethyl Fumarate Accord – fumaran dimetylu”, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący błędnej interpretacji pojęcia ogólnego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy ⁽²⁾ i zastosowania tego pojęcia do produktów leczniczych Tecfidera i Fumaderm, co doprowadziło do błędnego wniosku w zaskarżonej decyzji, że w rozpatrywanym okresie ochrona prawna danych w odniesieniu do Tecfidery już wygasła.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2023 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-329/23)

(2023/C 286/44)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i L. Halajová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, dokonania zwrotu na rzecz Republiki Czeskiej kwoty z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia w łącznej wysokości 61 111 077,21 CZK, która bez podstawy prawnej została warunkowo wpłacona na rachunek Komisji Europejskiej;
- obciążenie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, co następuje:

Sprawa dotyczy przywozu określonych artykułów tekstylnych, obuwia i okularów przeciwsłonecznych w listopadzie i grudniu 2011 r. w ramach tzw. kampanii rabatowej w odniesieniu do przywozu o zaniżonej wartości z Azji. Sporna kwota odpowiada różnicy między cłem, które zostało pobrane na podstawie deklarowanej wartości celnej towarów a cłem, które zdaniem Komisji Europejskiej powinno zostać pobrane na podstawie wartości statystycznej towarów skalsyfikowanych pod tym samym kodem TARIC, po odliczeniu kosztów odzyskania należności. Komisja Europejska najpierw zażądała zapłaty stwierdzonej różnicy na podstawie 50 % wartości statystycznej, w związku z czym w dniu 15 czerwca 2018 r., by nie powstały odsetki za zwłokę na rachunek Komisji Europejskiej została warunkowo wpłacona kwota 28 307 935,78 CZK. Po kilku latach Komisja Europejska wezwała do zapłaty różnicy do 100 % wartości statystycznej, w związku z czym w dniu 20 grudnia 2022 r. na rachunek Komisji Europejskiej została ponownie warunkowo wpłacona kwota 33 444 448,24 CZK. W międzyczasie Komisja Europejska umożliwiała Republice Czeskiej odzyskanie poprzez potrącenie kwoty 641 306,81 CZK z uwagi na błędnie uwzględnione niektóre pozycje.

Tym zachowaniem Komisja Europejska spowodowała powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii. Nie istniała żadna podstawa prawna dla wpłaty spornych kwot na rachunek Komisji Europejskiej. Republika Czeska wypełniła wszystkie swoje zobowiązania wynikające z prawa Unii, przeprowadzając dokładną kontrolę towarów i związanej z nimi dokumentacji w odniesieniu do całego rozpatrywanego przywozu oraz, w następstwie ustaleń tej kontroli, dokonując wymiaru i poboru cła na podstawie zadeklarowanej wartości celnej. Jednocześnie Republika Czeska podnosi, że nawet gdyby zadeklarowana wartość celna została zakwestionowana, to jej zdaniem cło nie mogłoby zostać pobrane na podstawie wartości statystycznej. Wartość celna powinna być zostać ustalona zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy kodeks celny i rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, czyli przede wszystkim na podstawie wartości celnej takich samych lub podobnych towarów. W każdym razie Komisja zastosowała nieprawidłowy kurs wymiany EUR na CZK w odniesieniu do przywozu dokonanego w listopadzie 2011 r., tym samym niesłusznie zawyżając żadaną kwotę.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2023 r. – Importaciones Origen Pacífico/EUIPO – Molinos Nacionales (Juana de Origen)

(Sprawa T-331/23)

(2023/C 286/45)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Importaciones Origen Pacífico SL (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciel: Á. Pérez Lluna, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Molinos Nacionales C.A. (Puerto Cabello, Wenezuela)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą